

Fem frågor...

TILL LEDAMOT KICKI PERNHEIM

1 Varför blev du aktiv inom Handikappidrotten?

Det började 1983 när jag arbetade på Spinalenheten på Sahlgrenska då var jag med några gånger när det var rullstolsträning i kulvertarna och därefter var det träning på Slottsskogsvallen. Jag har en kompis som skadade sig på en gympatävling 1980 så jag har haft ett öga mot handikappidrotten sedan dess.

När Nicolina föddes och var liten förstod jag att barn med synskada inte hade en given plats inom idrotten så arbetet började mer fokuserat då. Att ha en fungerande fritid är särskilt viktig när vardagen i skolan (tillsammans med icke funktionshindrade barn) är onödigt problematisk. Fritiden för barn med funktionshinder skall innefatta fysisk psykisk utveckling, glädje, en mötesplats. Kursplanen idrott och hälsa skall inkludera alla barn. Idrotten har alltid varit min energikälla, att se barn o ungdomar utvecklas inom idrott och ledarskap är det bästa. Idrott är och har varit det sammanhang som fyller min fritid med positiva utmaningar.

2 Har du själv ett funktionshinder och i så fall vad?

Nej inte jag, vår äldsta dotter Nicolina föddes med synskada -91. Vi tyckte att idrotten skulle vara självklar också för henne precis som den varit för oss föräldrar när vi växte upp. Nicolina såg lite de första 10 åren men blev 2007 syn klassad B1 (ser ljus o mörker). Dotter nummer två fick samma fel men bara på ett öga så Emelie klassas inte som synskadad. Våra döttrar har båda provat på massor av fritids aktiviteter. Vi bestämde tidigt att de inte skulle specialisera sig förrän de var 13 år. Idrotterna har genom åren varit segling, slalom, friidrott, vattenskidor, klättervägg, simning, gymnastik, goalball, showdown, körsång, scouter och Judo som tagit över nu. Båda flickorna tränar och tävlar Judo nu. Emelie som är 17 månader yngre än Nicolina är en naturbegåvning på att syntolka och berätta om omvärlden. Mycket tack vare detta har Nicolina rätt bra koll på hur folk ser ut och hur vi seende tolkar allt hela tiden.

3 Vad tror du att du kan tillföra i GHIF:s styrelse?

Min erfarenhet om funktionshinder syn, en grupp som är svår att nå och där barn många gånger missat idrott och hälsa utifrån kursplanen i grundskolan. Vi behöver hjälpa skolorna och ställa krav på undervisningen Idrott och hälsa att inkludera alla barn. Jag har ännu färsk kunskap från grundskole åren och gymnasiet. Jag vågar påstå att jag känner till

förbättringsområden där förbundet kan vara med och arbeta. I drygt 30 år har jag arbetat i styrelser på alla nivåer inom idrotten och de senaste 10 åren som ordförande i FSBU en plats jag nu lämnat över till föräldrar med yngre barn. Som ledare har jag gått och hållit i massor av kurser, suttit med i styrelser och kommittéer. Jag har gått två år på Lillsveds Folkhögskolan idrottsledarutbildning (samma som Bosön) under de åren hade jag redskapsgymnastik för en grupp vuxna i U klassen en gång i veckan. Där lärde jag mig en ny sida av idrotten ett rejält steg från den elitinriktade voltande truppgympan. Jag tycker att jag vet lite om mycket och tycker det skall bli spännande att se vart vi i styrelsen kan nå i vårt gemensamma arbete. Riktigt spännande! Vi i styrelsen håller på att lära känna varandra jag är glad över att vi kommer från olika håll och har olika erfarenheter med oss.

4 Utövar du själv någon idrott och i så fall vilken?

Gillar att segla, tror mycket på gymnastikens allsidiga träning med grovmotorik rytm och glädje. Jag gillar de flesta idrotter men jag skall väl erkänna att jag legat av mig och är rätt passiv just nu. Har nog låtit barnens intresse gå före, vilket jag inte ångrar en sekund. Jag har träffat så härliga personer och familjer via barnen, åren i FSBU har varit fantastiska, vi föräldrar behöver träffas så att vi vågar ställa krav på våra barn och inte bli curling föräldrar. Att träffa de föräldrar som har äldre barn har varit lärorikt.

5 Vilken betydelse tror du idrotten har för funktionshindrade?

Mycket större betydelse än för en person utan funktionshinder, kanske är idrotten den enda fritidskontakten med andra jämnåriga? Min uppfattning är att vi måste visa på glädjen med idrotten, det härliga med att idrotta på sina egna villkor. Barn stimuleras genom att det finns mål med träningen såsom tävlingar läger att träffa andra är några exempel. Att träffa kompisar inom idrotten är mycket viktigt och borde vara självklar för vår målgrupp. Detta är det jag brinner för. Att se unga ledare växa in i ledarskapet och se deras glädje när de yngre barnen är glada och lyckas. Barn med funktionshinder borde ha dubbelt upp med fungerande skolidrott, våra barn behöver gemenskapen som sker i gympahallen lika mycket som de andra i klassen kanske lite mer till och med. Att inte komma in i idrottshallen på grund av att de finns trappport är helt oacceptabelt trots detta händer det här i Göteborg. Att få hoppa rep hela terminen för att det är orientering, bollsport eller dans är inte OK. Många skolor friskriver sig då de säger... hon rider på fritiden vi ser det som skolidrott eller kan eleven kanske i stället ha extra stavning på idrottslektionen för hon tränar ju på fritiden. Detta vill jag komma åt. Jag är värsta brandfacklan för detta...

Min uppfattning är att det ofta är med små anpassningar som också skolidrotten kan fungera för alla.. Det finns stora behov att vi som kan och vet vägarna kommunicerar mer och informerar utåt. Vi har mycket kompetenta personer på vårt kansli. Ett redskap vi kommer använda mycket är vår fina hall, nya Pjäshallen där vi ger plats för Handikappidrotten. Som förbund är vi viktiga i detta, att ge stöd till skolor där det går barn med funktionshinder. Min önskan är att vi prioriterar barn och ungdom så att gnistan tänds för idrott i unga år. Vi behöver fler ledare som har funktionshinder, vi föräldrar behöver förebilder för att se möjligheterna och därmed också prioritera att köra barnen till träningspass.

Min önskan är att vi vuxna som fått så mycket av idrotten dels genom engagerade ledare, genom träning och tävlingar också känner att vi vill ge tillbaks till idrotten i form av engagemang, gärna till de yngre. Visst vill vi se en ny generation vinnare växa upp, när du trött efter skoldagen tagit dig till träningen så känner du dig gladare och piggare när du går hem, en vinnare!